

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 16: “Thường” Tức Là Ba Đời Chẳng Thay Đổi

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 002)

Chuyển ngữ: Tịch Minh



【Thường tắc tam thế bất dịch.】

(Nghĩa là: “Thường” tức là ba đời chẳng thay đổi)

Ba đời là quá khứ, hiện tại và vị lai. Chúng ta biết rằng Đức Phật giảng kinh, tính khoảng cách đến thời hiện tại của chúng ta, y theo sự ghi chép của người Trung Quốc, thì các bậc Đại đức lão tiền bối như Lão Hòa thượng Hư Vân, Đại sư Ấn Quang, Pháp sư Đế Nhân, các Ngài đều dùng theo niên đại ghi chép của Trung Quốc thời xưa.

Đức Phật Thích Ca Mâu Ni diệt độ, tính đến năm nay là 3022 năm [tính tại thời điểm giảng năm 1995]. Người phương Tây nói là hơn 2500 năm, nhưng trong lịch sử Trung Quốc chúng ta ghi chép thì đến năm nay là 3022 năm.

Sự chênh lệch hầu như đến gần sáu trăm năm. Thật tình mà nói, hiện tại không có cách nào khảo chứng, trừ khi mời Đức Phật Thích Ca Mâu Ni tái lai để thỉnh giáo Ngài. Bằng không thì, “ông nói ông phải, bà nói bà hay”, mỗi người đều tìm được chứng cứ, ai cũng không thể phủ định ai.

Những tranh luận này chúng ta đều hãy xả bỏ hết, không sao cả. Thời gian là giả, không gian cũng chẳng phải thật, hà tất phải so đo tính toán làm chi? Phật pháp chú trọng ở “Hành môn” (công phu thực hành), tâm mình thật sự thanh tịnh rồi, thật sự khai ngộ rồi, đó mới là điều quan trọng, những thứ khác đều không quan trọng.

Những đạo lý được giảng từ ba ngàn năm trước, hiện tại vẫn dùng được; những phương pháp được giảng từ ba ngàn năm trước, hiện tại vẫn thích dụng, đây chính là “tam thế bất dịch” (ba đời chẳng đổi).

Thế gian chúng ta có rất nhiều phiền ịch không cách nào vượt thoát được thời gian và không gian. Hiện tại có dụng, qua vài năm liền bị đào thải, liền không còn dùng được nữa. Phiền ịch của Phật, giáo huấn của Phật là vĩnh hằng bất biến, vạn cổ thường tân (muôn đời vẫn mới).